

Appendix

Table of Contents

Appendix.....	1
1. Permission from the artists.....	1
Sigrun Gunnarsdóttir	1
Edward Fuglø	3
2. Poem	4
<i>Kanska í nátt</i> 'Maybe tonight' by Sjúðður Hansen	4
3. Song lyrics	5
<i>Kanska er í vónini</i> by Steintór Rasmussen	5
<i>Kanska</i> by Lea Kampmann and Heiðrikur á Heygum.....	6
4. Conversation transcripts.....	7
Guðrið Højgaard	7
Kalpana Vijayavarathan.....	16

1. Permission from the artists

Sigrun Gunnarsdóttir

Sigrun Gunnarsdóttir was contacted through her Facebook Messenger on her artist page, due to not responding to emails. She had a few follow-up questions related to my thesis, and after having answered them, she gave me permission to reproduce her artworks.

Translation:

“SG: Will the thesis be printed?

SG: Or will everything be online?

AM: No, it will not be printed neither published. It will only be my supervisor and external examiner, who will read my thesis in connection with grading.

AM: The thesis will be sent digitally to Aarhus University.

SG: Dear Arnfríð. That will be alright. Would it be possible to see your analysis of my paintings? Could be interesting. Kind regards, Sigrun.

SG: Thank you for asking 😊

AM: Dear Sigrun,

Thank you so much! 😊

Yes, I will happily send it to you. Hopefully the analysis will be useable 😊

Thank you again for your permission 😊

Kind regards,

Arnfríð”

Edward Fuglø

Re: Umbøn um loyvi at nýta listaverk í serritgerð

From Edward Fuglø

To Arnfríð Petra Mamangun

Date 2025-03-19 17:40

 Summary Headers Plain text

OBS! Mailen er fra en ekstern afsender. Vær opmærksom på links og vedhæftede filer. **NB!** This email is from an external sender. Be aware of links and attachments.

Góða Arnfríð P. Mamangun.

Takk fyri mail.

Tú ert vælkominn at brúka "Foreign Body" málningin til tína serritgerð.

Spennandi tá onnur kunnu brúka okkurt, sum eg havi gjørt, í einum nýggjum samanhangi, soleiðis kunnu eldri verk fáa eitt nytt lív í onkrum heilt nýggjum konteksti.

Málningurin er annars ogn hjá Tórshavnar Kommunu, og eg meini hann hongur í Eysturskúlanum í Tórshavn.

Men eg havi jú altið copyright á mínum verkum, so tað er ikki neyðugt hjá tær at spyrja um loyvi frá teimum.

Góða eydnu við serritgerðini.

Vinaliga

Edward Fuglø

Translation:

“Re: Request for permission to use artwork in thesis

Dear Arnfríð P. Mamangun.

Thank you for the email.

You are welcome to use the “Foreign Body” painting for your thesis.

It’s exciting when others can use something, I have created, in a new context, so that older pieces can get a new life in a completely new context.

The painting is owned by the municipality of Tórshavn, by the way, and I believe it is displayed in Eysturskúlanum ‘The East School’ in Tórshavn.

But I always have copyright on my works, so you don’t need to ask for permission from them.

Good luck with your thesis.

Kind regards,

Edward Fuglø”

2. Poem

Kanska í nátt 'Maybe tonight' by Sjúrdur Hansen

Faroese version:

English translation:

Kanska í nátt

Maybe tonight

Kanska í nátt
fer kavin
at vera svartari enn foldin

Maybe tonight
the snow will
be blacker than the earth

Kanska í nátt
fer alt tað hvíta og kavaklædda
at vera ein hvørvisjón
sum ongantið kemur aftur

Maybe tonight
all that is white and clad in snow
will be an optical illusion
which never will return

Men kanska í nátt
fer títt lív
fer mítt lív
saman við hondum
úr fjarastu londum
aftur at kenna hita
úr kavafonn ið glitrar

But maybe tonight
will your life
will my life
along with hands
from the most distant lands
feel the warmth again
from the glinting snowdrift

Kanska í nátt.

Maybe tonight.

Sjúrdur Hansen (1982:67)

3. Song lyrics

Kanska er í vónini by Steintór Rasmussen

Faroese version:

Kanska er í vónini

Kanska bert ein tanki
eitt stjørnuskot so fjart
lívið tekur skap og gert so kært
Kanska bert ein dreymur
Tey orð vit fingi sagt
Var frammanundan alt tilrættislagt

Eg trúgvi eingin veit tað
Eg biði ei um svar
Men eg takki fyri løturnar við tær

Kanska er í vindinum
Vónin besta segl
Og í tíðareyganum mítt spegl
Kanska undir stjørnunum
Eg finni røttu kós
Um tú vilt visa veg og ert mítt ljós

Eg lati dagin ráða
Alt hevur sína tíð
Eg veit at sólin skínur handan ský

(Rasmussen 2022:156)

English translation:

Maybe is in (the) hope

Maybe just a thought
a shooting star so far away
life takes shape and becomes so dear
Maybe just a dream
The words we were able to say
Everything was pre-arranged

I believe no-one knows it
I am not asking/praying for an answer
But I'm thankful for the moments with
you

Maybe in the wind
Hope is the best sail
And my mirror in the eye of time
Maybe under the stars
I will find the right course
If you will show the way and be my light

I am letting the day rule
Everything has its time
I know the sun is shining behind the cloud

Kanska by Lea Kampmann and Heiðrikur á Heygum

Faroese version:

Kanska

Kemur bara inn at venda
Tað sama kenda
Øsir meg og fer avstað
Orki ikki meira at liva
Í tínum iva
Standi eg í sama stað

Sigur bæði ja og nei
Møguliga, kanska, sikkurt
Broytir meining ja og nei
Heitt og kalt
Tekur og gevur

Lítla hjarta boð vil síggja
Á mínum skíggja
Blindur eri eg av vón
Nývur meg tú skilur einki
Tó, teg eg sakni
Bíði her enn einaferð

Sigur bæði ja og nei
Møguliga, kanska, sikkurt
Broytir meining ja og nei
Heitt og kalt
Tekur og gevur
Kanst tú geva hjarta mínum svar?

Millum heitt og kalt
Standi eg í stað

English translation:

Maybe

Just stopping by
The same familiar way
You excite me/stir me up and leave again
I can't bear to live any longer
In your doubt
I'm standing in the same place

(You) say both yes and no
Possibly, maybe, probably
(You) change your mind, yes and no
Hot and cold
Taking and giving

(My) little heart wants to see a message
On my screen
I'm blinded by hope
Causing me grief, you understand nothing
Yet I miss you
Waiting here once again

(You) say both yes and no
Possibly, maybe, probably
(You) change your mind, yes and no
Hot and cold
Taking and giving
Can you give my heart an answer?

In between hot and cold
I'm in a standstill

Millum dag og nátt

In between day and night

Og bíði eftir ja

And (I) wait for a yes

(Kampmann & á Heygum 2020, emphasis in original)

4. Conversation transcripts

* indicates uncertainty of utterance

- indicates close string of utterances

bold is used when particular emphasis is put on a word

The Faroese quotes used in my thesis are highlighted in yellow

The English translations of my quotes are highlighted in blue

Guðrið Højgaard

(Recording starts)

G: "Sum sagt, altso eg trúgvi at líksaum, at hattar har, heitið stavar frá 2. Veraldarbardaga, tá ið eingilsmenn kallaðu føroyingar fyri *the land of maybe*, tí at, og tað giti eg, at Tim skrivar sikkurt eisini í bókini-"

A: "Ja, hann hevur nevnt tað."

G: "Ja, og, altso onkur segði, at tað var Winston Churchill, sum segði tað, men tað, eg eri ikki sikkur uppá at tað er tað; altso tað var bara meir, haldi eg, eingilsmenn generelt. Also, eg haldi ikki, at tað var bevíst, at tað var Winston Churchill, sum nevndi tað, men eg veit ikki ordiliga."

A: "Nei-"

G: "Men í øllum førum er tað jú, trúgvi eg, ræðuliga tætt knýtt eisini í dag stadivekk eftir veðrið og vindi. Also hetta her við, at tú mást altíð hava ein plan B, tí tað kann jú vera tað, at tín planur A ikki, ella plan B ella C, tí at tín planur A kanska ikki fungerar av eini ella aðrari orsök, og tá er tað ofta nakað við vind og veður at gera, ha?"

"But at least it is, I think, still very closely connected, also today, to weather and wind. That is, the fact that you always need a plan B, because it could be that your plan A or plan B or C- because your plan A maybe doesn't work for some reason, and that's when it often has something to do with wind and weather, right?"

A: "Ja."

G: "Og tað haldi eg eisini er nakað sum fólk ofta til dømis journalistar og fólk sum koma til Føroyar og sovoritt, also tey læra at skilja tað, at soleiðisnar er tað í Føroyum og so *adapta* tey eisini eitt sindur tann lívsílin, tú veit ha, at tey koma eitt sindur niður í gear og tey innsíggja tað, at *Okey kanska eri eg ikki størst/størstur í universinum, kanska er tað náttúran sum bestemmar yvir mær ella soleiðisnar ha?*"

"And I also think that this is something that people often, for instance journalists and people who come to the Faroes et cetera, well they learn to understand that this is how it is in the Faroes and then they also adapt the lifestyle a bit, you know, they slow down a bit and realise that, *OK, maybe I'm not the biggest [person] in the universe, maybe it is nature that rules over me*, or something like that, right?

A: "Mhm."

G: "Altso at í Føroyum er tað náttúran sum er so dominerandi ella soleiðisnar yvir menniskjunum og tað er jú fínt at mann sum menniskja eisini verður ámyntur um tað, at tað er okkurt annað sum er størri enn ein sjálvur ella soleiðisnar, ha?"

Meaning that in the Faroes, the nature is so dominating or something like that over humans and that's fine that one as a human being also is reminded of that. That there is something that is bigger than oneself or something like that right?"

A: "Mhm."

G: "So at, og og tað merkir mann eisini til dømis sum at vinnu-ferðavinnugestir, at tú veit, at tey kanska tá tey koma til Føroyar, vissi nú okkurt verður avlýst ella planurin verður broyttur og sovoritt, so kanska blíva tey eitt sindur stressaði í fyrstuni, ella soleiðis, tí tey eru ikki von við tað. Tey eru ikki vón við tað, at líka sum *kanska* ella sovoritt, ella sovoritt óforsíðiligt er líka sum ein partur av dagligdegnum upp á tann mátan, ha?"

"So that, and and that means that one also for example like business tourism guests, that you know, that maybe when they come to the Faroe Islands, if something gets cancelled or plans get changed or something like that, then they maybe become a bit stressed at first or something,

because they're not used to that. They're not used to that like, *maybe* or something, or that something unpredictable is kind of like a part of daily life in that way, right?

A: "Mhm."

G: "Tað kann sjálvandi gott vera, at teirra tok er seinkað ella okkurt sovoritt, men tað er sjáldan vegna akkurát sum náttúruvfyribrigdir ella sovorðin ting ha?"

"Of course, it could be that their train becomes cancelled or something, but it's rarely due to like natural phenomena or something like that right?"

A: "Ja."

G: "Og eg trúgv, at tað akkurát sum er nakað, men tað er øgiliga nógv við okkara geografisku plasing og við okkara veðurlag og sovoritt at gera, at at ja. At tað er eitt sindur soleiðsnar *kanska*."

"And I believe, that it's like something, but it has a lot to do with our geographical placement and our climate and things like that, that, yeah. That it is a bit like *maybe*."

G: "Og hettar her, altso, akkurát nú kom hettar her arabiska orðið, sum minnir um *kanska*, ella um *Gud vil*, ha?"

A: "Áh ja."

G: "Eitur tað ikki- hvussu var tað, tað æt? *Marshallah*, ella okkurt sovoritt, ha?"

A: "Ja, er tað ikki *inshallah*, ella okkurt?"

G: "Ja, *inshallah*, ja, og tað er akkurát komið inn í ta dansku orðabókina og tað eitir líka sum "um Gud vil". Tey snakkaðu nemliga um tað í *Aftenshowet* fyri, eg veit ikki, kanska einum ella tveimum vikum síðani, ella okkurt sovoritt, um hettar her, at summi vóru so forargaði um, at tað var komið inn í dansku orðabókina og onkur segði bara, ja, tað er tí vit mangla hatta orðið í danskum, tí at vissi mann sigur, segði- søgdu tey, *om Gud vil* so var tað líkasum also, so føldist tað sum ein setningur sum, sum ikki akkurát sum hoyrði nútíðini til, ella, sum ikki var nakað, sum man nakar brúkti ella so ha?-"

"Yes, *inshallah*, yes, and that has just entered the Danish dictionary, and it's called like *God willing*. They talked about it in *Aftenshowet*, I don't know maybe one or two weeks ago or something like that, about the fact that some people were so outraged that [*inshallah*] had entered the Danish dictionary and someone just said *Yes, it's because we need this word in Danish, because if you say*, they said, *Om Gud vil* ['*God willing*'], that it was like, well, then

it felt like a sentence that didn't quite belong in this day and age, or which wasn't something anyone was using or something, right?-"

A: "Mhm."

G: "-men mann hevði kunna sagt tað."

"-but you still would have been able to say it."

G: "Men akkurát *kanska* er- er ikki líkasum religøst betinga upp á tann mátan allíkavæl, ha?"

"But *kanska* in particular is- is not like religiously conditioned in that way right?"

A: "Nei-"

G: "- Sum bæði hatta har arabiska orðið og ja *um Gud vil* er ha? Tað er bara sovoritt, *Ja kanska vit koma* ella *Kanska vit fara at gera hatta*, ella,"

"Like both that Arabic word and yes *God willing* is, right? *Kanska* is just like *Yes, maybe we'll come* or *Maybe we will do that* or,"

A: "Mhm."

G: "*Kanska koma vit ikki* ella so ha?"

"*Maybe we're not coming* or something right?"

G: "So. Ja, eg trúgvi at líkasum at, at tað er øgiliga, øgiliga tætt forbundið við alla okkara mentan. Hetta her við, at vit eru nógv meira soleiðsnar óformell og minni struktureraði ella soleiðsnar, uppá tann mátan enn nógv onnur ella soleiðisnar, at, ja tú veit, so kann tað eisini gott vera, at fólk tekna seg til eitt ella annað tiltak og so koma tey ikki alíkavæl og sovoritt ha? Tí *Kanska eg komi* ella, eg veit ikki. Og tað er bæði gott og skitt ella soleiðisnar,"

"I believe that like, it is very, very closely connected to our entire culture. This thing about us being much more like informal and less structured or something like that, in that way compared to many others or something like that, that, yes, you know, it can also be that people sign up for some event and then they don't come anyway or something like that right? Because *Maybe I will come* or I don't know. And that is both good or bad, in a way,"

A: "Ja."

G: "at mann tekur eitt sindur sindur minni upp á, ja, formularitet/formalia, tí at, eg veit ikki, har kann altíð koma okkurt í vegin ella soleiðisnar, eg veit ikki, "

“that we take things a bit less formally because, I don't know, something can always come up, or something like that, I don't know.”

A: “Ja.”

G: ”Men eg veit ikki, hvussu **gamalt** tað orðið er; nær tað er komið inn í – sjálvandi, eg **giti**, at tað kemur frá donskum *kan ske*.”

A: ”Ja, eg *havi* ikki ordiliga funnið tað enn heldur-”

G: ”-Eg haldi bestemt-“

A: “-eg havi roynt at funnið onkra-”

G: ”Eg haldi bestemt, at tað havi eg lisið onkuntíðina, *kan ske*. Men hevur tú hugt í Sprotan?”

A: ”Ja, tað stendur ikki akkurát, nær tað er komið inn í málið, men,”

G: ”Nei, men tað stendur ein orðing um tað?”

A: ”Ja.”

G: ”Ja.”

G: ”Lat meg hyggja her. Vissi man til dømis umsetir tað til danskt; frá føroyskum til danskt.”

A: ”Tað er eisini í norskum og svenskum.”

G: ”[in Swedish] *kanske*, ja nemliga.”

A: ”Ja.”

G: ”Ja, *kanske*. *Måske*, *muligvis*, *eventuelt*, *kanske*. Tað stendur *kanske* á donskum eisini. *Vit síggjast kanska í morgin, Vi ses måske i morgen*, ja.”

A: ”Ja.”

G: ”Ja, og eg haldi tað hevur tann sama týðningin á hinum báðum eisini also *kan ske*.”

A: ”Ja *unclear*.”

G: ”Vissi eg prøvi at googla tað.”

G: ”Ja, [reading in Swedish] *sälvä ordet kanske är etymologiskt en verbförbindelse och när det gäller huvudsatser med initialt kanske kan man tänka sig en underliggande mening med kan*

ske att 'Kan ske att hon reser i morgon' som förklaring till den avvikande ordföljden. Ja. Tað kemur frá kan ske.

A: "Ja."

G: "[reading more examples from Swedish Google]"

G: "Altso, tá er tað við tveimum orðum ha?"

A: "Ja."

G: "Ja. Skilur tú, hvat eg sigi?"

A: "Ja- jú jú."

G: "Annars kann eg- kundi eg printa tað, vissi tú vilt; ella printscreen ella okkurt sovorðit."

G: "[reading more Swedish examples from Google]"

G: "Hygg her, eg kann- eg kann bara printa hettar her bara, printscreena til tín bara."

A: "Áh ja, tað hevði verið fínt."

G: "Bíða. Har. So kann eg bara senda tað á Messenger."

G: "[reading more Swedish examples from Google]"

G: "Eg veit ikki ordiliga, eg dugi so illa at forklára hattar har."

A: "Hattar ljóðar ordiliga gott."

G: "Bíða, [reading more Swedish examples from Google]"

G: "Bíða nú, hvat stendur har?"

G: "[reading more Swedish examples from Google]"

G: "Nei, eg veit ikki ordiliga, hettar eru onkrar diskussiónir."

A: "Okey."

G: "Eg kann í øllum forum- eg kann senda hettar her, tað sum eg bara finni herbeint."

A: "Áh ja."

G: "Og so er spurningurin, um mann eisini finnur okkurt, kanska vissi mann søkti á norskum. Tað kann gott vera."

A: "Ja."

G: "Tað haldi eg."

G: "Her. Soleiðsnar. Hattar var- men eg veit ikki, um mann kann finna nakað á. Man ChatB-
hevur tú tjeikka ChatGPT?"

A: "Faktiskt ikki, nei, ikki akkurát um *kanska*."

G: "Nei.-"

A: "Tað má eg fara at gera."

G: "- kanska skuldi tú- hevur tú ChatGPT?"

A: "Ja, eg havi tað, ja."

G: "Ja."

A: "Ja, tað kundi man-"

G: "Tað hevði kanska verið"

A: "-Vert eina roynd-"

G: "-kanska verið fínt. Ja."

A: "Mhm."

A: "Men hvat var tað, tú segði um handan har, sum var frá Steven Spielberg? Hann helt *kanska*
vera-"

G: "Nei, hann helt bara tað, at tað var eitt spennandi orð, ha?"

A: "Ja."

G: "At hann líkasum kundi hugsað sær, at onkur segði *kanska*, ella soleiðis, ella, tú veit ha?
Men so, so endaði tað við tí, at filmurin bleiv ikki-"

A: "Ja-"

G: "- hann bleiv ikki spældur inn í Føroyum, so tí hoyrði eg ongantíð nakað aftur um tað."

A: "Ja."

G: "Men tað var bara, tað var meira tað, at hann bleiv insp- hann líkasum helt tað vera eitt so spennandi orð.

A: "Mhm."

G: "Og. Tað var meira tað."

A: "Ja. Skeg. Tað er ja- stuttligt hvat onnur líkasum leggja merki til."

G: "Ja, tað er akkurát tað. Og, og kanska tað, at líkasum, uppá tann mátan so, ja, so lýsir tað egentligani, so er tað meira enn bara eitt orð, so er tað akkurát sum ein slags partur av okkara lívsstíli í Føroyum ella so,"

"Yes, that's exactly right. And, and, maybe that like, in that way then, yes, then it actually illustrates, then it is more than just a word, then it is just like a type of part of our lifestyle in the Faroes or something,"

A: "Mhm."

G: "akkurát sum tú sigur eisini við *hygge* ella soleiðisnar, ha?"

"just like you're saying with *hygge*, right?"

A: "Ja."

G: "At tað er partur av okkara lívsstíli ella so."

A: "Mhm."

G: "Eg sendi hasar myndirnar til tín í áðni, eg veit ikki, um tær komu fram."

A: "Jú,"

G: "Á Messenger bara. Ja."

A: "Ja, eg haldi tær eru- jú."

G: "Eg trúgvi, ja, vissi tú prøvar, prøvar at Googla tað á, nei, hattar ChatGPT'a tað, ella soleiðsna, ha?

A: "Ja."

G: "So, altso, men nú Googlaði eg tað bara á svenskum til dømis, og eg haldi tað kom nokkso nógv forskelligt fram, at hattar er eitt ræðuliga gamalt orð, faktiskt."

A: "Ja."

G: "Kan ske, kemur frá tí og at, tað vil siga, at hattar er egentligani eisini eitt, meira enn bara føroyskt orð, sum, akkurát sum tú sigur, men at tað eisini er frá norðanlondum, generelt, ha?"

A: "Ja."

G: "So, men onkusvegna so følist tað sum, at tað kanska verður; er kanska enntá meira **forankrað** í Føroyum enn tað kanska er í hinum norðurlondunum, ella soleiðisnar tí at okkara veður og vindur er soleiðisnar, men, men tað kann sjálvandi eisini hava verið soleiðis hjá teimum, tað veit eg ikki, at mann ofta hevur ringt veður, og tað er kalt og vetur og myrkt og sovoritt, ha?

A: "Ja."

G: "Men, man kann **eisini** kanska, altso egentligani, kanska tú skuldi snakkað við onkran **mál**professara, ella onkran sovorðnan, sum, altso tað er jú sovorðin sum, norðurlendskir, sovorðnir sum eru tú veit **lektor**ar í máli, altso norðurlendskum máli. Til dømis handan har eks-ella fyrrverandi konan hjá Grækari,"

A: "Áh ja?"

G: "Kristin, ha?"

A: "Har stendur ikki so ræðuliga nógv um tað á føroyskum akkurát. Eg havi funnið onkrar tekstir sum eru frá 1890'unum; har er *kanska* við, men,"

G: "Ja."

A: "*Har er ikki ordiliga nakar sum* skripar *kanska* akkurát sum ordiligt."

G: "Veitst tú hvat, hin Kristin stendur herbeint."

A: "Áh okey."

G: "Kristin. Tá mann fer inn undir Málráðið undir starvsfólk, hon eitur [full name]

A: "Okey."

G: "[e-mail address]. Man kundi altíð prøva at skriva til hana, vissi tú vilt."

A: "Ja."

G: "Um hvat fyri royndir hon hevur av orðinum ella eitt ella annað. Og so eru ráð og starvsfólk, tað er Málráðið... [*unclear - reading from the Faroese Language Council website*]

G: "Eitt sindur sovoritt søguligt afturlit eisini, ha?

A: "Ja."

G: "Tað kundi tú kanska gjørt."

A: "Mhm."

G: "*Tað er møguligt at* -

A: "Ja."

G: "Nordiske sprog."

A: "Ja. Hattar ljóðar ordiliga gott."

G: "*unclear*"

Kalpana Vijayarathan

(Recording starts)

A: "Okey, super. Og hvussu líkasum endaði tú líkasum í Føroyum frá at fara til Århus og so-?

K: "Áh ja, nei, eg kom til Føroyum í '91-"

A: "Okey-"

K: "- tí eg var gift við einum indara, sum var longu her. Hann kom her í '83. So tá hann kom fór til Indien til ein feriu, so møttust vit her, so blivu vit gift, so, gift í '90, men tað tók næstan 9 mánaðir áðrenn eg fekk visum."

A: "Áh okey."

K: "So kom eg her og síðani havi eg verið her. Vit hava, vit fekk okkara børn her í '92 og '99, ha ha"

A: "*unclear*"

K: "*So vildi eg gjarna víðari. Eg begynti í handilsskúlanum, tá eg var 22 ár* og so nú eri eg í Fróðskaparsetur síðani 2011, so síðsta ár bleiv eg dekanur á Námsvísindadeild."

A: "Okey."

K: "So tað er eitt sindur av hvørjum."

A: "Ja."

K: "Hvussu ber tað til, at tú ert í Danmark? Bara at lesa ella?"

A: "Ja, í hvussu so er fyrst og fremst. Eg veit ikki ordiliga hvat, hvussu vit gera aftaná."

K: "Mhm."

A: "Men ja, tað var fyrst og fremst fyri at lesa."

K: "Okey."

A: "Ja, ja, eg havi eisini tvey børn."

K: "Ja?"

A: "Tvær gentir; eina sum er 8 og eina sum er 2."

K: "Mhm, mhm."

A: "So."

K: "So tað er einki, og hvat ger maðurin? Hann ger, tú sigur hann kemur frá Filippinunum, Filipinoyggjar, ja?"

A: "Ja, hann hevur kortsíðani fingið arbeiði. Hann hevur eisini lisið her."

K: "Áhh."

A: "So, ja."

K: "Okey, tað er gott, hehehe."

A: "Ja, so, ja, í hvussu so er gott at hava okkurt at gera."

K: "Mhm altíð, ja, nemmiliga. "

A: "Mhm, og hvussu er við tínum manni, er- arbeiðir hann-?"

K: "Upprunaliga, hann arbeiðir í Five star catering."

A: "Áh ja?"

K: "Og so bleiv hann bátasmiður. Hann las í Svendborg ella Svendburg, haldi eg,"

A: "Áh ja."

K: "Og so aftaná tað, tá Bátabygging fór úr knóranum í 90'ini, hann begynti og begynti at lesa KT, so hann gjørdi sítt Master's í Liverpool og hann er faktist netumsitari fyri allar trý sjúkrahús í Føroyum og sjúklingahotellið í København."

A: "Okey, tað var nokkso nógv; nógv forskelligt."

K: "Ja, hehe, ja, nógv forskelligt, nemliga, ja."

A: "Mhm, tað er eisini spennandi."

K: "Hehe, ja, tað er stuttligt hvussu, hvar vit eru komin í lívinum,"

A: "Hehe, ja."

K: "Ja, vit komu til Føroyar, tá vit vóru øgiliga ung og nú blíva vit, skjótt blíva vit pensjónera í hihi í Føroyum,"

A: "Áhh ja."

K: "Tað er eitt sindur merkiligt, hehe."

A: "Men, eru tit so bæði upprunaliga frá India, ella?"

K: "Ja, næstan sama býi, tað, sjálvandi hann fór í '83, áðrenn hann fór yvir til Føroyar, so hann kom yvir til Føroyum, so var hann í eitt býi, sum eitur- æt Madras, *it's like the* Chennai nú, í Suðurindien, og eg havi búð her í Chennai síðani '72, so."

A: "Okey."

K: "So vøkur tað í millum* tað at koyra frá mammu mína til svigerforeldrini."

A: "Áh okey."

K: "Ja."

K: "Hvussu eru tíni svigerforeldrini, bógva tey í...?"

A: "Tey bógva faktiskt í New Zealandi."

K: "New Zealand, áhh okey."

A: "Ja."

K: "- Og hava tit vitja teimum her?"

A: "Ja, jú, vit hava vitja tey og onkuntíð- tey hava tvær ferðir í Danmark, ímeðan vit hava búð her eisini."

K: "Mm, nice."

A: "Ja, tað er ordiliga deiligt."

K: "Men, vitja tit í Føroyum onkuntíð?"

A: "Ja, vit royna í hvussu so er at klára einaferð um árið, viðhvørt tvær ferðir um árið."

K: "Okey."

A: "Og so koma míni foreldur eisini at vitja, og sovorðitt."

K: "Ja, tað er nemmari hjá teimum, kanska, ha?"

A: "Ja, tey eru bæði pensjóneraði, so tað er deiliga nemt. "

K: "Ja, mhm."

A: "Ja, so, eru tit eisini í India onkuntíð, ella?"

K: "Annaðhvørt ár, faktiskt,"

A: "Áh ja?"

K: "Tí vit hava, ja, pápi mín er farin, men mamma er 89 og svigerforeldrini eru 97 og 94 og vit halda kontaktina, ja. Míni børn koma ikki so ofta. Tey komu, tá tey vóru ung, so tímdu tey ikki meir, men foreldrini hava vitja henda vegin, og nøkur systkinabørn og svágurin hjá mær, so... tað er ikki so galið. Eg hevði sjálvandi ynskt meiri fólk komu hendan vegin, men soleiðis er tað bara, hehehe."

A: "Ja. "

K: "Restin av familjuni býrt í USA og Kanada og haldi eg *so tað var okkum øll*, so... vit eru øll... rýmd onkustaðni, hahaha."

A: "Ja."

K: "Hahaha"

K: "Men so hvat er faktiskt evnið hjá tær? Okkurt við brúki av orðið *kanska*?"

A: "Ja, líkasum, ja, allar síðir av *kanska*, hvussu líkasum, hvussu tað kann uppfatast og hvussu tað verður brúkt og, ja, bara- eg royni at samla forskelligar síður saman av tí,"

K: "Ja, er tað nemt, data?"

A: "Ja, altso eg havi funnið nokkso nógvar sangir- "

K: "- Mhm."

A: "og yrkingar og - "

K: "- Mhm."

A: "Og so havi eg eisini funnið eitt sovoritt listasavn, har sum heitið var 'kanska', so eg royni- eg havi tikið nakrar málningar burturúr at hyggja uppá, hvussu tey líkasum hava viðgjørt *kanska*"

K: "Kanska, áh."

A: "So, tað er nokkso skeg."

K: "Ja, okey."

A: "So hugsaði eg, um tú kanska hevur lagt merki til nakran mun, tá tú líkasum komst til Føroyar?"

K: "Ja. 'Kanska' er brúkt upp á tveir mátar í Føroyum, haldi eg. Hon meinar einki onkuntíð. Onkuntíð hevur hon ein meining. Hon er næstan brúkt sum eitt *phrase*, sum eitur *tað eg veit ikki*, ha, *eg veit ikki*. Við meiningin *eg veit ikki*, men vit siga tað, og eg hoyri *kanska* eisini brúkt soleiðis-

"... *Kanska* is used in two ways in the Faroe Islands, I think. Sometimes it doesn't mean anything, sometimes it does. It's almost used as a phrase called, *I don't know*, right? *I don't know*. With the meaning *I don't know*, but we say it, and I hear *kanska* also used like this--

A: "Ja--"

K: "ella *kanska* brúkt tí vit meina *maybe*."

"or *kanska* used because we mean *maybe*."

A: "Ja."

K: ”*unclear*, ha, *kanska*, ha? Og, men eisini tí, at ofta tá føroyingar tosa, ella etnisk føroyingar tosa, so hugsi eg, an uppá hvør tað er, og an upp á teirra *social relation*, relation tey hava við tann persón, tey tosa við og maktforhold, vissi tey vilja ikki royn-, royna at ljóða øgiliga avgjörd, og *kanska*, ***kanska***, viðurkenna, tey vita ikki so nógv um tað økið, sum tey tosa um, so brúka tey *kanska* nógv oftari, enn tað annars hevði gjørt. Tað havi eg lagt merki til.”

“*unclear* right? *Kanska*, right? Also because often when Faroese speak, or ethnic Faroese speak, then I think, depending on who it is and depending on their social relation, relation they have with the person they're speaking with and power relations, if they don't want to sound very decisive, and maybe *maybe* acknowledge, that they don't know much about the area they're talking about, then they use *kanska* much more often, than they normally would. That's something I have noticed.”

A: ”Mhm.”

K: ”So havi eg eisini sæð, tá tey lesa ein person av, og kanska tey síggja, at tey eru skeptisk yvir tað, tey siga, so siga tey *kanska*, ja?”

And then I have also seen, when they try to read a person, and they can maybe see, that they are sceptical over what they're saying, then they say *kanska*, right?”

A: ”Ja.”

K: ”Eg brúki *kanska* nokkso ofta, tá eg eri soleiðis í einum interview, tá eg eri í útvarp ella sjónvarp. ***Kanska*** tí eg føli, tað ljóðar nógv meira, *natural* at brúka *kanska*, ofta í ein setning, ha?

“I use *kanska* quite often when I'm like in an interview, when I'm on the radio or TV. ***Maybe*** because I feel that it sounds much more natural to use *kanska* often in a sentence, right?”

K: ”So tað er ymiskt mátar, hvussu eg leggi merki til tað, tað skal sigast, men eg brúki *kanska* meira ofta enn *eg veit ikki*, tí eg bindi *eg veit ikki* við eitt, næstan sum *følideklaring*. Eg ofta sigi við lesandi hjá mær: ikki brúka *eg veit ikki* og so steðga har. Sjálvandi veitst tú okkurt, so beginn at tosa um tað, so knappliga uppdagar tú, at tú veit nógv um hettar evni. So, so sigi eg, á enskum plagi eg at siga: *Don't say 'I don't know', say that you will try*. So tí í ensk uppruna *I don't know* er, er tí eg ikki veit, ha, so eg havi ein kanska ein **sterk** reaktión, tá eg hoyri tað frá lesandi hjá mær. Eg vil helst siga *Eg skal royna*, ha, vissi eg spyrji ein spurning, eg vil helst siga: *Eg skal royna at svara tær Kalpana, men eg eri ikki sikkur uppá, at eg hevur rætt*, ha. Hjá

mær, eg vil, at tú fegin **roynir**, ikki geva upp og siga *eg veit ikki*. So, uppá handan máta er tað nemmari hjá mær at brúka *kanska*. ”

”So there are different ways I notice it, I must say, but I use *kanska* more often than *I don't know*, because I connect *I don't know* with a, almost like a *feeling declaration*. I often tell my students: don't use *I don't know* and then stop there. Of course you know something, so start talking about that, then suddenly you realise that you know a lot about this topic. Then, then I say, In English I usually say: *Don't say 'I don't know', say that you will try*. Then because in English, *I don't know* is because I don't know something, right, so I maybe have a **strong** reaction, when I hear that from my students. I would rather say *I will try*, right, if I ask a question, I would rather say: *I will try to answer you Kalpana, but I am not sure if I am right*, right? With me, I want that you would like to **try**; not give up and say *I don't know*. So in that way it's easier for me to use *kanska*. ”

A: ”Okey..”

K: ”Ja”

K: ”Nú royni eg at hugsa um, tá ið eg taki fund sum dekan á NÁD. Tað er øgiliga sjálvsamt, at eg brúki *kanska* í tað; her havi eg *authority* og vil gjarna royna at vera so presis sum gjørligt, serliga tá vit tosa um okkurt **formelt** ella okkurt boð eg skal geva og okkurt *message* sum eg skal- skulu siva ígjøgnum ordiligt.”

A: ”Mhm,”

K: ”So, tá brúki eg ikki *kanska* so nógv.”

A: ”Okey,”

K: ”Ja, *kanska*, haldi eg, í mínum hugaheimi er nokkso informelt,”

”Yes, *kanska*, I think, in my mind, is quite informal.”

A: ”Ja.”

K: ”So, í mínum føri, tá eg standi har sum leiðari hjá starvsfólkunum hjá mær, so eg føli at vissi eg brúki *kanska*, tá eg tosi, so eg, ljóði eg ikki avgjörd, ha, so tað, eg føli, tað hevur ein, ein, ein ella annan máta. Hon undirgrava, hvussu seriøst tað er sum eg snakki um. Men tað kann gott vera tað, at starvsfólk spyrja meg, siga tey, *Kalpana, er tað møguligt, at í morgin* *unclear*, so kann eg gott finna upp á at siga *kanska*, tí eg **meini** *kanska*. ”

"in my case when I stand there as the leader of my staff, then I feel that if I use *kanska*, when I speak, then I don't sound decisive, right, so that, I feel that it undermines the seriousness of what I'm talking about. But it could be that an employee would ask me, they say *Kalpana*, is it possible that tomorrow **unclear**, then I can decide to say *kanska*, because I **mean** maybe."

A: "Mhm."

K: "Ja, *kanska* ikki sum *phatic communication* sum vit siga í linguistics ha? Men tí hon hefur ein, ein meining, sum ein cognate, so brúki eg hana sum ein cognate, ja."

A: "Okey."

K: "Ja."

A: "So tað er meira øðrvísi tá ið tú, líkasum tosar meira privat, enn tá tú tosar við-

K: "-Ja."

A: "- tínar..."

K: "Ja."

A: "Okey, mhm."

K: "Og sjálvandi, onkuntíð kann ein diskussiún blíva nakað heit og kanska fólk eru uppøst, tá ofta **byrjaði** eg mín setning við *kanska* og sigi *kanska tað hevði verið gott, hvis vit kann tosa um tað seinni ella skulu vit líka steðga tað diskussiún og taka tað uppaftr og vera einig um nakrar reglir, vit skulu halda okkum til, tá vit kommunikera við hvønn annan. Samskifti skal vera ordiligt; kanska vit hava brúk fyri einari pausu*, tí her vil eg bleyta uppá mína leiðara role, við at brúka *kanska* ha?"

"And, of course, sometime a discussion can get a bit heated, and, maybe people are agitated then I often **begin** my sentence with *kanska* and say: *Maybe it would be good if we can talk about it later or should we quickly stop this discussion and resume and agree to some rules to adhere to when we communicate to each other. Communication must be proper; Maybe we need a break*, because here I want to soften my leadership role by using *kanska*, right?"

K: "So, soleiðis, tí aftaná tú hevði sagt við meg, havi eg hugsa øgiliga nógv um, um tað mun, sum eg brúki *kanska*, hahaha, og gjørdi mær nakrar tankar, so okkurt vil forhobentligvís, tú kann brúka til tín hehehe study, heh"

A: "Ja. Tað ljóðar ordiliga gott."

K: "Men, ein sum ikki hevur føroyskt sum fyrstamál ella, ja, L1, ja, tá eg skal tosa við læknin og spyrja lat okkum siga, *hetta er eitt tekn upp á høg blóðtrýst*, ha, hvis læknin sigur *kanska...* so hjá mær, *kanska* har er brúkt sum um *lat meg hugsa um tær svarmøguleikar, eg havi at bjóða tær*. So um læknin byrjar við *kanska*, men so vænti eg, hann bakkar upp við nakra information, sum eg, sum er brúk- sum er useful fyri mær, ha, sum er okkurt, sum eg kann brúka. So tá hann ella hon sigur *kanska*, so bíði eg, tí eg vænti okkurt kemur."

A: "Mhm."

K: "Mm. Tað havi eg hugsa um."

A: "Mhm."

K: "Ella onkur skemtar við meg og sigur *Ja, næstu ferð tú kemur at vitja meg so sigi eg Kanska!* Ja, sum eitt *heh-*"

"Or if someone jokes with me and says *Yes, next time you'll come and visit me*, then I say *Kanska!* Yes like a *heh-*"

A: "Mhm,"

K: "-tað meini eg væl, tí eg argi persónin. *Eg eri kend fyri at vera sosialt*, *so tá fólk spyrja sovoritt, so siga tey *kanska**. Ja, tað er eisini tað, tí at tónaliga fer orðið, sjálvandi *intonation* hevur sítt at siga, tá *man* brúkar *kanska*, ha."

"I mean it well, because I'm teasing the person. *I'm known for being social* *so when people ask things like that then they say *kanska**. Yes, it's also, because tone wise the word, of course *intonation* means something when *you're* using *kanska*, right?"

A: "Mhm."

K: "So, eisini í turn-taking í eini samrøðu for eksampul, serliga tá tað er útvarp ella sjónvarp, og ofta er evnið innvandrarar ella integration og hvis eg havi sagt okkurt og so hann ella hon journalistin kemur við ein annan vinkul, og hvis eg eri villig til at keypa tað og fer víðari við tí, so stegði eg á líka og sigi áh *kanska*, *tað er okkurt um tað*, og royni at fara upp á tað banan, sum tey hava opnað og vita og *explora* *ella*, ímeðan vit standa har og prátá *in real time*."

"So, also in turn-taking in a conversation for example, especially when it is radio or TV, and often the topic is immigrant or integration and if I have said something and then he or she the journalist adds a different angle and if I'm willing to buy it and continue with that, then I will

pause and say *Oh, maybe there's something about that*, and try to go to the path which they have opened and see and explore *or*, while we stand there and talk in real time."

A: "Mhm."

K: "Ja, það er eisini ein máti, haldi eg."

A: "Mhm."

K: "Vit, ofta vit siga, tá vit tosa við börn og vit siga *nei*, vit meina ekki *nei*. Ja? Tí fyrst eg sigi *nei* og so fer mann víðari, ha? So mann er ein slag av orð sum tænar fleiri endamál, haldi eg, heh"

A: "Ja."

K: "Hahaha."

K: "Er það nakað spesífikt, tú leitar eftir, sum kanska, eg havi ekki hugsað um?"

A: "Mmm, ekki endiliga. Það er bara, mest bara at hoyra um títt sjónarmið og hvat tú- hvussu tú líkasum-

K: "- Ja,"

A: "- sært uppá það."

K: "Mhm."

A: "Ja."

A: "Men það ljóðar ordiliga-

K: "Hahah,"

A: "-spennandi-"

K: "Ja?"

A: "Nei, það ljóðar ordiliga spennandi, það sum tú hefur at siga."

K: "Okey, **heheh**, men eg havi nevnt hetta fyrr, at bleyta uppá eitt nei-svar, serliga til starvsfólkum hjá mær, so kann eg gott brúka *kanska*."

"Okay, **heheh**, but I have mentioned this before, to soften a no-response, especially to my employees, then I might use *kanska*."

A: "Ja."

K: "Ja, tað, vissi tey siga: *Kalpana, tað halda vit er ómetaliga vigtugt*, og vissi eg eri ikki einig við teimum, og vissi eg vil ikki siga *nei* beinanvegin fyri at geva teimum møguleikar, at presentera sítt sak, so brúki eg *kanska*. Ja. Tað geri eg."

"Yes, it, if they say *Kalpana*, we think this is very important, and if I don't agree with them, and if I don't want to say *No* right away to give them opportunities to present their case, then I use *kanska*. Yes. I do."

K: "Men merkiligt nokk *at tað ljóðið av hattar orðið* *kanska*, hon tiltrekkir meg, serliga í sangir og sovorðin ting, vissi hattar orðið kemur, ella tá ið- tað er okkurt behagiligt um hattar orðið *kanska*, hehe."

"But strangely, *the sound of the word* *kanska*, it attracts me, especially in songs and things like that if the word pops up or when- there's something pleasant about the word *kanska*, hehe."

A: "Ja."

K: "Eg dugi ikki at forklára tað. Hon er ikki so neilig, sum eg veit ikki."

"I don't know how to explain it. It's not as negative as *I don't know*."

A: "Ja-"

K: "*Kanska* **opnar** upp kommunikatión, haldi eg, samskiftið"

"*Kanska* **opens** up communication, I think, communication."

A: "Mhm."

K: "Ja."

A: "Ja."

K: "Ja, tað hevði eg sagt, ja. Eg veit ikki, hvis eg vil gera mær nakra annað tankar um *kanska*. Sikkurt vissi vit skulu telja tað orð í vanligum samskihti, hon er av teimum ofta brúktu orðini, ivist eg ikki í."

"Yes, I would say so. I don't know if I would make any other thoughts of *kanska*. Probably if we should count that word in regular communication, it's one of the most used words, I have no doubt about that."

K: "Eg veit ikki, vit hava ikki corpus linguistics í Føroyum, men sikkurt *kanska* hehe, *tað hevði sikkurt verið nevnt nokkso ofta, ha?*. Hevur tú gjørt nakrar kanningar um tað?"

A: "Eg havi hugt eitt sindur eftir forskelligum korpus; har er tað í hvussu so er rættiliga ofta"

K: "Ja."

K: "Er nakað orð, sum er líka ofta sum *kanska*?"

A: "Eg havi ikki ordiliga samanborið enn, men tað er kanska *men* og *so* og- "

K: "-Ja-"

A: "-sovoritt."

K: "Ja."

A: "Ja... tað er í hvussu so er, ja, tað er-"

K: "Mhm,"

A: "- rættiliga ofta."

K: "*Kanska* *er* nokkso ofta, ja."

A: "Mhm,"

K: "*Hvussu tað* orð, serliga tí mær dámar væl ljóðið av henni, at eg havi lagt merki til tað øgiliga nógv. Og í telefonsamtalu, tá eg hoyri fólk tosa, *kanska* er brúkt øgiliga ofta,"

"*How that* word, especially because I like the sound of it, that I have noticed it a lot. And in telephone conversations, when I hear people talk, *kanska* is used extremely often..."

A: "Ja,"

K: "Og tað ger- tað geri eg sjálv eisini í eini telefonsamrøðu, haldi eg, ja."

"And I do- I do that myself in a telephone conversation, I think, yes."

A: "Mhm, tað er sovoritt sum man mest soleiðis leggur merki til, tá mann ordiliga byrjar at hugsa um tað: *Áh ja, eg brúki tað faktiskt nokkso nógv.*"

K: "Ja-"

A: "Heh-"

K: "Hahah-"

A: "Tað hevur man ikki ordiliga* hugsar um fyrr-"

K: "Ja, men eg haldi eisini, sum ein, sum ikki hevur føroyskt sum sítt fyrsta mál ella móðurmál, at brúka tað upp á sín ymisk máta og duga at brúka tað í kontekstini, tað er eisini eitt tekn uppá, hvussu væl man dugir føroyskt."

"Yes, but I also think, as one who doesn't have Faroese as her first language or mother tongue to use it in one's own different way and knowing how to use it in context, that's also a sign of how well one knows Faroese."

A: "Ja."

K: "Ja."

K: "Og tá, tá meini eg í setningum og í tað samanheng, ha. Men hvis man er ein nýbyrjari og onkur spyr ein spurning, tá man ikki skilir tað og man vil ikki innrømma, at man ikki skilur tað og, ella, man dugir ikki at svara, so havi eg eisini brúkt orðið *kanska* tá; tá eg fyrst kom og begynti at læra føroyska málið."

"And then I mean in sentences and in that context right. But if you're a beginner and someone asks you a question, when you don't understand it, and you don't want to admit you don't understand it, and or you don't know how to answer, then I have also used the word *kanska* at that time; when I first came and started learning the Faroese language."

A: "Áh okey"

K: "Ja, sum eitt slag av, hvussu kann man siga, at halda gongd á *conversation*, ja, so havi eg brúkt *kanska*, tað minnst eg."

"Yes, it's like a type of, how do you say it, to keep the conversation going, yes, then I have used *kanska*, I remember."

K: "Men *tað er tað*, tey sum ikki hava føroyskt sum sín fyrsta mál, ella L1, tað er øgiliga sjáldan, at tey tosa við meg á føroyskum. Tey plaga at tosa enskt, so eg havi ikki lagt merki til so nógv um, hvussu hini gera tað, men vissi eg fer aftur í tíðini, tíðina, so minnst eg tað, hon var ein orð, sum redda meg, haldi eg... ja."

K: "unclear* mær við at brúka tað orðið, ha?"

A: "Mhm."

K: "Ja, tí sum ein, sum ikki dugir mál, man vil fegin vísa, at mann, mann dugir nøkulunda, og tá mann fyrst byrjar at læra eitt mál, tað er orðfeingið, sum hevur nógv at siga, áðrenn mann setur tað grammatiska saman, tað veitst tú alt um ha? So, tað var ein av teimum orðuni, sum eitt orð sum eg brúkti fyri at *stuðla mær sjálv* haldi eg.

A: "*Ja*"

K: "Ja... *Tað, sum* eg kann hugsa um, tá mann sigur orðið *kanska*."

A: "Mhm. Hvussu við í India, hvørji mál hevur tú líkasum- ella, hvørji mál ert tú uppvaksin við?"

K: "Ja, enskt, enskt er mítt móðurmál, ella fyrsta mál, so er tað tamil aftaná."

A: "Okey."

K: "Og, ikki eingongd kenni eg orð, hvat, hvussu man sigur *kanska* í tamil. Eg dugi ikki hatta orðið heheh."

A: "Hehe-"

K: "Heh- Uha! Haha. Dugi tað faktiskt ikki!"

A: "Ehehehe, so má tað kanska ikki vera viktugt."

K: "*Unclear*"

K: "Eg eri ikki klár yvir, hvat orð mann brúkar. Tað veit denn. Ha? heh,"

A: "*So hava tit* kanska ikki brúk fyri tí so nógv."

K: "Hehe."

A: "Heh- áh."

K: "Tí eg havi øhh ikki tosað tamil nógv í mítt lív."

A: "Okey."

K: "Nei, tað havi eg ikki, nei. Ikki sum tað enska, tí øll í familjuni tosa enskt, sjálvt langomma mín tosa enskt og skrivaði brøv til mín á enskum, so, hon er so nógv ein partur av mítt lív, eg havi ikki hugsa um, og at tamil lært eg tá, eg var tólv, haldi eg,"

A: "Áh,"

K: "Ja, so eg havi ikki, føling við hetta mál, sum eg havi við tað enska."

A: "Okey."

K: "Ja, uha."

A: "Føilir tú nakran mun, tá tú líkasum tosar enskt, brúkar tú líka nógv *maybe* sum *kanska*, tá tú tosar føroyskt?"

K: "Nei. Nei tað hevði eg ikki sagt. Eg brúki *kanska* oftari í føroyskum."

"No. No, I wouldn't say that. I use *kanska* more often in Faroese."

A: "Okey,"

K: "Interessant, nei, eg brúki tað ikki so nógv í enskum. Nei. Nåh! Nei tað geri eg ikki, hahah. Sjálvandi í konteksti, og br- og orð gevir meining, ha, sum ein cognate hevði eg sikkurt brúkt tað, men ikki fyri at *for lubricating a conversation*, tað hevði eg ikki gjørt."

"Interesting, no, I don't use it much in English. No. Well! No, I don't hahah. Of course in context, and br- and the word makes sense right, as a cognate I would probably use it, but not for lubricating a conversation, I wouldn't do that."

A: "Okey."

K: "Hatta er interessant; hvat er tamil orð fyri..."

A: "*unclear*"

K: "Ahh nå, es- tað er ikki eitt orð, sum eg havi brúkt nógv *í veruleikanum* ... m-m,"

A: "Nei."

K: "Men, men í tamil, vissi eg síggi orðið nú, ha, hon er brúkt akkurát sum eg segði við teg á enskt: *yes, no, maybe*."

"But in Tamil, if I see that word now, right, it's used just like I told you in English: *yes, no, maybe*."

A: "Mhm,"

K: "Ja, ja, hon verður ikki brúkt ofta *í veruleikanum*, nei."

K: "Er tað tí, at føroyskt orðfeingi ikki er so stór, at mann brúkar orð øðrvísi? Tað veit eg ikki."

A: "Mm, eg veit ikki ordiliga. Líkasum, tað sum eg havi lisið um, til dømis Tim Ecott, hann hevur skrivað eina bók um Føroyar sum *The Land of Maybe*."

K: "Ja, jaja."

A: "Men--"

K: "-Ja--"

A: "- hann heldur, at føroyingar brúka tað so nógv--"

K: "-Ja, áh--"

A: "-at"

K: "Áh, ja, eg havi lisið tað; hon er ein pinkulítill, ja, eg fekk tað sum eina gávu, tá eg fyrst kom til Føroyar, haha, *unclear* *The Land of Maybe*, og hann samanbindur tað við, at veðurlagið er so broytilig--"

"Oh yes, I have read that. It's tiny, yes I received it as a gift when I first came to the Faroes, haha *unclear* *The Land of Maybe*, and he connects [*kanska*] with the changing weather--"

A: "Ja,"

K: "- at man kann ikki gera *definite plans*, so *maybe* er ein part av ein lívsstíl, sum vit taka fyri givin, tí vit eru tætt at náttúruna, ha, náttúruna--"

"- that one can't make definite plans, so *maybe* is a part of one's lifestyle, which we take for granted, because we are close to nature, right nature--"

A: "Ja."

K: "*So* ja, tað er *kanska* tað, sum ger at *kanska* er brúkt ofta."

"*So* yes, maybe that's what causes *kanska* to be used often."

A: "Ja."

K: "Vit kann, sum hann sigur, vit kann ikki ordiliga planleggja nakað, so, *we are so dependent on the weather*, ha?"

“We can, like he says, we can't really plan anything so we are so dependent on the weather, right?”

A: “Ja.”

K: “Ja. Tað er ein interessant bóklingur at lesa,”

A: “Mm, ja heh,”

K: “Heheh,”

A: “Tað er stuttligt tá mann, ja, hoyrir hvussu onnur síggja uppá tað.”

K: “Ja, tað var, eg havi tað ikki meir, men tað var ein videoupptøka av *Klókt er gestsins eygað*, ha?”¹

A: “Áh ja.”

K: “Eg var við í hetta program.”

A: “Áh ja?”

K: “Ja. Fyrr hevði eg ein *recording* um *í okkurt*, men nú havi eg mist alt vekk.”

A: “Ár, var tað- hvat var tað líkasum um? Um hvussu-”

K: “Hvussu eg, vit- vit síggja Føroyar, ha, hvat vit uppliva, hvussu vit tulka tað.”

A: “Mhm.”

K: “Og hvat *clearing throat* fólk hava nakra *prejudices* og *sterotypes* tá tey síggja ein og hvussu ringt tað er, tí eg kann ikki goyma meg, tí eg eri ikki hvít. At tað gott kann vera okkurt, onkur kemur frá Týsklandi, inntil tey opna munnin, ongin veit, tað ikki er føroyingar ha?”

A: “Mhm.”

K: “*T-t-tað* eru sovorðin ting sum, sum eg kalli, sum eg sigi við *my identity is so visible as being non-ethnic Faroese*. So ja, tað er tað, og nakra mentarnarlig viðurskifti, sum vit tosaði

¹ [The series is called *Gløgt er gestsins eygað*, ‘intelligent/sharp-sighted is the eye of a stranger’ or ‘a stranger's eye observes well’, as a guest notices what the locals don't. The series can be viewed here: <https://kvf.fo/netvarp/sv/2011/04/11/glgt-er-gestsins-eyga-26-desember-2009>]

um og, og alt tað. Ja, tað var nógv ár síðani, *Klókt er, klókt er gestsins eyga*. Hattar er, hatta er Sjóntvarp Føroya tá, sum hevði hetta røð.”

A: ”Áh okey, eg má hyggja, um eg finni tað.”

K: ”Heh-”

A: ”Mmm, *gestsins eyga*, okey.”

K: “Tað hevði verið interessant, tað er okkurt, okkurt eigur at vera á KVF-heimasíðuni, tí eg var í, hvussu eitur hattar programm, sum Ingi Rasmussen hevur um vikuskiftið? Næstan ein tíma hann hevur interviewað meg, men *helt* tað er gjørligt hjá tær at síggja ella hoyra, hvussu ofta eg brúki hehe *kanska* hehehe.”

A: ”Heheh-”

K: ”Hahah *unclear* hehehe”

A: “Mmm.”

K: “Tað er ein langa interview, ja.”

A: ”Okey, tað má eg fara-“

K: “So eisini havi eg verið á Breddanum, haldi eg, eisini, ja.”

A: ”Okey.”

K: ”Hjá Inga var tað Vikugesturin, eg minnst ikki, eg minnst ikki, hvat tað var. So, ja.”

K: ”So, hvat annað hugsar tú um at spyrja meg?”

A: ”Eg haldi hattar var, soleiðis, tað mesta.”

K: ”Hattar var tað? Okey.”

A: ”Ja, eg skal ikki-”

K: ”- Hvis tað er nakað,- ”

K: ”- Nei, okey, hvis tað er nakað, sum tú skal spyrja meg um ella okkurt soviritt, endiliga skriva aftur. Tað er eingin trupulleiki, eg vil fegin hjálpa.”

A: ”Túsund takk fyri.”